— Ale máte pravdu, že nikdo nemá jistoty o tom, co se zítra stane; mohu se roznemoci, přepadává mne jakás nemoc — včera jsem tou měrou byl v bezvědomí, že mne Sakovič sotva vzkřísil; mohl bych i umřít, zahynout na výpravě proti Sapichovi, bude mnoho namáhání, útrap, strádání — že by to vše na volské kůži nenapsal.

— Pro rány Boží — milostivý kníže.

— Což já mohu radit — řekl kníže smutně — já bych sám rád, aby pasť co nejdříve zapadla.

— Nuže, ať zapadne! Oženit se, a pak staň se cokoli.

Bohuslav vyskočil rovnýma nohama.

— Na svaté evangelium! Vy, pane, se svým rozumem byste zasloužil, abyste se stal kancléřem litevským. Za tři dny by jiný nevymyslil, co vám hned napadlo. Tak jest! Ano! Oženit se a zticha sedět. To je hlava. Já ve dvou dnech na Sapiehu vtrhnout musím, to je neodkladné. V té době uspořádá se tajný sňatek a potom na cestu. To je hlava státníka. Dva nebo tři svědky zasvětím, aby se sňatek odbyl podle všech formalit, smlouvu sepíšeme, věno zabezpečím, zápis učiníme a pak!.... Vážený pane mečníku! Děkuji, z celého srdce děkuji — dejte se obejmout, a potom k mé krásce. Budu čekati na odpověď její jako na rozžhaveném uhlí! Zatím Sakoviče pro kněze pošlu. Buďte zdráv, tatíku, a dá Bůh brzo — dědku Radzivilla.

To řka pustil kníže překvapeného šlechtice z objetí a vyběhl z komnaty.

— Pro Boha! řekl si mečník, když se vzpamatoval, dal jsem tak rozumnou radu, že by se Šalamoun za ní styděti nemusil, ale byl bych rád, kdyby bez ní býti mohlo. Tajemství... tajemství... Však kdybych si lámal hlavu jakkoli, kdybych hlavou o zeď tloukl, nemůže být jinak! Slepému to je patrno. Bodejž ty Švédy mráz zahubil, a do posledního zahubil. Kdyby nebylo toho jednání odbyl by se sňatek se všemi ceremoniemi, a celá Žmujdž by se na veselku sjela. A tu k vlastní ženě bude musit muž chodit opatrně, aby nespůsobil hluk. Fuj, k čertu, Sicinští tak rychle nepopukají, ale chvála Bohu, že je to nemine.

To řka, šel k Olence.

Kníže zatím se radil dále se Sakovičem.

— Šlechtic se stavěl na zadní tlapy jako medvěd — řekl Sakovičovi, a unavil mne také. Uf! objal jsem ho, až v něm žebra zapraštěla, a třásl jsem jím, až jsem myslil, že mu s noh boty i s věchty sletí. Stále jsem říkal "strýci," až všecek v tváři zbobtnal, jako by byl celý knedlík spolknul. Fuj! Fuj! Počkej! Učiním tě strýcem, ale takových strýců mám na kopy po celém světě..... Sakoviči! vidím už, jak ona mne ve své komnatě čeká, jak mne přijímá s očima zavřenýma, s rukama skříženýma.... Počkej i ty! Vylíbám ti ta očka... Sakoviči, doživotně v držení Prudy za Ošmianou obdržíš!... Kdy tu může Plaska být?

— Před večerem! Děkuji vaší milosti za Prudy.

Další rozmluvu přerušil jim příchod mečníka a panny Kulvěcovny. Kníže živě k nim přistoupil, podpíraje se o hůl. Sakovič vstal.

— Nuže? Mohu k Olence? zeptal se kníže.

Leč mečník toliko rozložil ruce a svěsil hlavu na prsa.

— Vážený kníže! Neteř má pravila, že jí testament plukovníka Billeviče zakazuje osudem svým volně nakládati, a kdyby i nezakazoval, že by se za vaši knížecí milost neprovdala, nemajíc lásky k vám.

— Sakoviči! Slyšíš? ozval se strašným hlasem Bohuslav.

— O tom testamentu i já jsem věděl, řekl mečník, ale v první chvíli jsem ho nepokládal za nepřemožitelnou překážku.

— Směji se vašim zemanským testamentům — řekl kníže. — Plivám na vaše zemanské testamenty! Rozumíš?

— Ale my se nesmějeme! Odpověděl podrážděný pan Tomáš, a podle testamentu je dívce dovoleno jít buď do kláštera nebo provdati se za Kmitice.

— Za koho, ty otrhanče?... Za Kmitice!... Já vám ukážu Kmitice!... naučím vás! ...

— Koho kníže nazývá otrhancem! Billeviče!

A mečník podepřel si bok, leč Bohuslav ho v téže chvíli udeřil holí do prsou, až šlechtic zajíkal a na zem klesl. Odkopnuv ležícího, vyběhl bez klobouku z komnaty.

— Ježíš! Maria! Josef! volala panna Kulvěcovna.

Leč Sakovič uchopil ji za rameno a přiloživ jí nůž k prsoum, řekl:

— Ticho, klenote, ticho, křepelíčko nejmilejší — jinak bych tvé sladké hrdlo podřízl jako slepici. Seď zde klidně a nechoď nahoru, neboť tam je veselka tvé neteře.

V panně Kulvěcovně proudila také krev rytířská. Sotva zaslechla Sakovičova slova, ihned se strach její změnil v zoufalství a v rozhodný odpor.

— Lotře! vrahu! pohane! křičela — zařízni mne! Ne-li, budu křičet na celou Republiku: Bratr zabit, příbuzná zhanobena — já chci žít. Bij, vrahu, zařízni! Lidé! Sem pojďte! Hleďte!

Další slova přidusil Sakovič, přiloživ jí na ústa svou mohutnou dlaň.

— Ticho, křivá přeslice, ticho, zvadlá routo! řekl jí. Nezaříznu tě, nač bych ďáblu dával, co je beztak jeho; ale abys nemohla křičeti jako páv, než se ukliduš, vděkuplná ústa vlastním šátkem ti ovážu, sám loutnu vezmu a "vzdychavou" ti zahraju. Nemůže být jinak, musíš mne milovat.

To řka zatočil pan starosta ošmianský s obratností loupežník: hlavu panny Kulvěcovny šátkem, pasem svázal jí v okamžení ruce i nohy a hodil ji na pohovku.

Potom usedl u ní a roztáhnuv se pohodlně, zeptal se tak klidně, jako by počínal zcela přirozenou rozmluvu:

— Co, vzácná panno, myslíte? Já mám za to, že i Bohuš stejně snadno si bude vědět rady.

V tu chvíli se náhle vzchopil neboť dvéře se rychle otevřely, a objevila se v nich panna Aleksandra. V tváři byla bledá jako křída, vlasy měla rozcuchané, obočí svraštělé a zděšení ve zraku. Uzřevši mečníka na zemi ležeti, klekla před ním a počala se dotýkati rukou jeho prsou i jeho hlavy.

Mečník z hluboka oddechl, otevřel oči a zpola se pozvednuv, i jal se ohlížeti po komnatě, jako by byl ze sna vzbuzen, opíraje se rukou o zemi pokoušel se vstáti, což se mu po chvilce pomocí panny Aleksandry zdařilo, chvějícím se krokem došel ke křeslu a sklesl do něho.

Olenka teprve nyní postřehla pannu Kulvěcovnu, ležící na pohovce.

— Zabil jste ji? zeptala se Sakoviče.

— Uchovej Bože! — odpověděl starosta ošmianský.

— Poroučím, abyste ji rozvázal.

Tolik bylo síly v jejím hlase, že Sakovič neodpověděl ani slova, jako rozkaz by byl dán kněžnou Radzivillovou, a počal rozvazovati pannu Kulvěcovnu.

— A nyní — řekla panna — jdi k svému pánu — jenž leží tam nahoře.

— Co se stalo? vykřiknul Sakovič, vzpamatovav se. Zodpovídáte se za něho!

— Ne tobě — sluho! Pryč!

Sakovič odběhl jako šílený.

IV.

Sakovič neodstupoval od knížete po dva dny, neboť druhý nával byl těžší prvního. Dásně knížete tak se sevřely, že bylo nutno nožem je otevírati, aby mu mohly do úst být podány léky. Hned potom nabyl vědomí, avšak třásl a chvěl se, zmítal sebou na loži jako zvíře smrtelně postřelené. Když i tento stav minul, dostavilo se veliké seslabení, po celou noc hleděl do stropu, ani nepromluviv. Druhého dne napiv se léku, usnul tvrdým, těžkým snem a kolem poledne se probudil, všecek jsa zalit hojným potem.

— Jak je vaší knížecí milosti? zeptal se Sakovič.

— Je mi lépe. Nepřišly nějaké listy?

— Došly od kurfirsta i od Steinboka, leží zde na stole, ale čtení nutno odložiti, neboť vaše knížecí milost nemá ještě sil.

— Dej sem... ihned... slyšíš?

Starosta ošmianský vzal listy i podal je, a Bohuslav přečetl je dvakráte, rozmýšlel se chvilku a řekl:

— Zítra pojedeme na Podlesí.

— Zítra bude vaše knížecí milost na loži jako dnes.

— Budu na koni jako ty. Mlč a neprotiv se!

Starosta na chvíli umlknul, bylo ticho, jež přerušoval jen tikot gdaňských hodin.

— Ráda byla hloupá, nápad hloupý — řekl náhle kníže, ale já také jsem byl hloupý, že jsem uposlechnul...

— Věděl jsem, že vina na mne padne, jestli se to nezdaří — odpověděl Sakovič.

— Prohloupil jsi.

— Ráda byla rozumná, ale míti nějakého ďábla k ruce, který ji ve všem varuje, nejsem za to zodpověden.

Kníže pozvedl se na loži.

— Myslíš? řekl hledě bystře na Sakoviče.

— Což vaše milost nezná papeženec?

— Znám! znám! Často mi na mysl přicházelo, že to mohou býti čáry. Od včerejška jsem tím jist. Uhádl jsi mé myšlenky, proto jsem se ptal, zdali skutečně se to ho domníváš. Ale kdo z nich může být ve spojení s mocí nečistou? Ona ne, neboť je příliš cnostná, a mečník ne, neboť jest příliš hloupý.

— A kdyby ona teta...

— Je to možné...

— Pro jistotu jsem jí včera do křížku svázal a nůž jsem jí k hrdlu přiložil, a račiž si pomysliti, knížecí milosti... dnes se dí vám a ostří jako by bylo v ohni roztopeno.

— Ukaž!

— Hodil jsem nůž do vody, ač byl v rukojeti vzácný tyrkis.

— Povím ti, co se mi včera přihodilo... Vpadl jsem k ní jako šílený. Co jsem řekl, nepamatuj... ale to vím, že vykřikla; spíše do ohně se vrhnu! Víš, jak ohromný je tam krb. A ihned skočila tam za ní. Chopil jsem ji kolem pasu. Už šaty na ní hořely. Musil jsem hasit. V tom se nával zimnice dostavil, čelisti se mi sevřely, bylo mi, jako by mne někdo za žíly na krku škubal... Pak se mi zdálo, že ony jiskry vedle nás lítající se ve včely změnily a že bzučí jako včely. Hle, jak mne ti vidíš, — pravda!

— A co dále?

— Nic už nepamatuji, jenom strach, jako bych do nezměrné hloubky letěl, nebo do nějaké bezedné hlubiny. To byl strach. Ach, to byl strach. Teď ještě ježí se mi vlasy na hlavě... A nejen strach, ale... jak bych řekl, hanba a nuda nesmírná, nepochopitelná únava... Štěstí, že mocnosti nebeské byly se mnou, jinak bych už s tebou zde nerozmlouval.

— Vaše milost trpěla návalem horečky. Nemoc ta často rozmanitosti před oči staví, ale pro jistotu mohlo by se dát na řece trochu ledu vysekat a tu osobu potopit.

— Vzal ji ďas. Zítra vyjedeme pak bude jaro, budou jiné hvězdy a noci krátké, všeliké nečisté síly zapuzující.

— Máme-liž již zítra jeti, to račiž vaše knížecí milosti té divky raději zanechati.

— Kdybych i nechtěl, musím... Všeliká žádost mne opustila.

— Pusťte je, ať jdou k ďáblu.

— Není možno.

Protože se mi šlechtic přiznal k velikým množstvím peněz a pokladům, v Billevičí zakopaným. Pustím je a oni to vykopou a půjdou do lesů. Raději je zdržím a peněz se zmocním. Teď je vojna, je to dovoleno. Ostatně sám se nabídnul. Dáme v Billevičích sady prokopat, krok za krokem; musíme je nalézti. Mečník sedí zde, aspoň Litvu nepobouří že byl oloupen. Zlost se mne zmocňuje, když si vzpomenu, jak mnoho peněz jsem utratil těmi zábavami, turnaji, a všecko marně marně...

Následujícího dne se vojsko s knížetem v čele vydalo na pochod před svítáním. Pruská šlechta kterou nádherný dvůr přivábil počala se ihned strojiti domů.

Za ní odjeli do Tylže ti, kteří v Taurogách hledali před hrůzami vojny útulek a kterým se nyní Tylže zdála býti bezpečnější. Zůstali toliko mečník, panna Kulvěcovna, Olenka, Ketling a starý důstojník Braun, jemuž bylo svěřeno velení nad skrovnou posádkou.

Mečník po onom udeření holí několik dnů ležel, chrlil čas od času krev, jelikož však žádná kost nebyla zlomena, zvolna se vzpamatovával a počal na útěk pomýšleti. Z nenadání přišel posel z Billevič s listem od knížete Bohuslava. Mečník z počátku nechtěl list ani čísti, leč brzo rozmyslil se jinak, řídě se radou Olenky, že je lépe znáti všechny záměry nepřítele. Mečník četl:

"Mně velice milostivý pane Billeviči! Concordia res parvae crescunt, disconcordia maximae dilabuntur! Osud to spůsobil, že jsme se nerozešli tak ve shodě, jak si toho přála láska moje k vám a k vaší panně neteři, což, Bůh ví, není mojí vinou, neboť vy, pane, víte nejlépe, že jste mne za mé poctivé úmysly nevděkem nakrmili. Co se ve hněvu činí, toho vedle přátelství v počet bráti nesluší, tuším proto, že činy mé, popudlivostí vyvolané, vyrovnati ráčíte křivdou, kteráž mi vámi učiněna byla. Já vám také ze srdce odpouštím, jak mi křesťanská láska přikazuje a toužím shody opět dojíti. Abych vám, pane, dal záruku, že v srdci mém hněv nezůstal, uznal jsem za vhodné odmítnouti úslužu, kterou jste ode mne žádal, a peníze vaše přijímám ..."

Tu mečník přestal čísti, udeřil listem o stůl a vykřiknul:

— Spíše mne na márách uvidí než barvu mé škatule....

— Dočtěte to, otče — řekla Olenka.

Mečník zvedl opět list k očím.

"....kteroužto hotovost, nechtěje vás, pane, namáhati a zdraví vaše v nynější bouřlivých časech v nebezpečí vydávati — jsem vyzvednouti a spočítati poručil ...."

Mečníkovi selhal hlas, list vypadl mu na zem, chvíli se zdálo že pozbyl řeči, neboť chopil se za vlasy a zoufale si je rval.

— Bij, kdo v Boha věří! vykřikl konečně.

A Olenka řekla.

— O jednu křivdu více, trest Boží blíž, míra konečně bude naplněna.

V.

Zoufalství mečníkovo bylo tak veliké, že ho panna těšiti musila, žen není třeba pokládati peníze ty za ztracené, že list postačí jako úpis, aby bylo možno na tolika statcích knížecích na Litvě i na Rusi požadavku svého se domáhati.

Jelikož bylo těžko předvídati, co by je ještě potkati mohlo, zvláště, kdyby se Bohuslav vítězně vrátil do Taurogů, počali horlivě pomýšleti na útěk.

Olenka radila útěk odložiti, dokud Hessling-Ketling se neuzdraví, neboť Braun byl posupný, nepřístupný žoldák, jenž slepě plnil rozkazy, nebylo možno ho získati.

Pokud šlo o Ketlinga, věděla Olenka dobře, že se jen proto zranil, aby u ní mohl zůstati, a proto pevně věřila, že je hotov pro ni vše učiniti.

Panna Aleksandra již neváhala a když zdraví mladého důstojníka tou měrou se zlepšilo, že mohl službu konati, pozvala ho k sobě.

Ketling stanul před ní bledý, vyhublý, jako by neměl krůpěje krve ve tváři, ale pln úcty, zbožňování a pokory.

Olence zalily se oči slzami, když se naň podívala, byla to jediná duše v Taurogách, jež jí přála, a při tom tak ubohá, trpící... Když se ho Olenka po zdraví ptala, odpověděl mladý důstojník

— Vy se zajisté vrátíte domů — a mně by tudíž nejlíp bylo, kdybych umřel.

(Pokračování.)

Rehový kámen

zdraví spočívá v oběhu čisté krve. Bez něho podléhali byste všem útvarům chorob těla. Dra. Petra Hoboko vylučuje všechny nečistoty ze soustavy tělesné, tvoří novou bohatou a červenou krev, baštu zdraví. Lze ho dostati pouze od zvláštních jednatelů, nebo od majitelů přímo. Pište na Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill. — Advertisement.

50,000 KNIH

ZDARMA MUŽŮM.

Cesta ku Zdraví, Síle a Mužnosti.

Trpíte-li na jakoukoli nemoc **mužům vlastní**, tu si přejeme, byste si psal o tuto podivuhodnou, **bezplatnou knihu**. Ona vysvětlí prostými srozumitelnými slovy, jak muži, trpící takovými nemocemi jako **Syfilis** či **Otrava Krve, Kapavka Akutní a Zastaralá, Pohlavní Slabost, Nervová Vysílenost, Semenotok, Nemoce Nákažlivé** a Poruchy **Orgánů Plodo-Močových**; rovněž **Záduch, Nezáživnost, Zácpa, Katar, Zlatá žíla, Reumatismus, Choroby žaludku, Jater a Měchýře**, mohou býti vědecky léčeni v soukromí svého vlastního obydlí **za velmi nízkých výdajů**. Jste-li již odstrašen a nechcete-li déle vyhazovat peníze, aniž byste pozoroval nějaké zlepšení, pak tato **Kniha Zdarma pro Muže** může pro Vás míti velikou cenu. Ona dává poučení, návody a poctivou, včasnou radu. Tento velecenný **Vůdce ku Zdraví** je skladištěm vědomostí a může míniti pro Vás úplné navrácení ku **Zdraví, Síle a Mužnosti**. Pamatujte si, že je zasílán absolutně **Zdarma a Vyplacené**.

Vyplňte, Oddělte a Odešlete Kupon na Bezplatnou Knihu Dnes.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., B. 705, Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Pánové:—Račte mi obratem pošty zaslat Vaši Bezplatnou Knihu.

Jméno. . ...

Adressa. . ...

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest

česká dřevařská ohrada,

Chicago Lumber Co.,

na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 49tf

Čeští prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Vkusně zařízený hostinec a restaurant, dále síň pro zábavy a schůze —

vlastní **KATOL. SOKOL**

1245 So. 13. Str. :: — :: OMAHA, NEB.

Nejlepší likéry a doutníky vždy na skladě. Výtečný Metzův ležák na čepu. — O laskavou přízeň žádá—

Tel. Dougl. 7417 KATOL. PODP. SOKOL

HULSE & RIEPEN

16. a Jones ul.

Pohrobníci a Balsamovači

Veškerá naše obsluha jest prvé třídy a spolehlivá. Rakve prodáváme za poměrně levné ceny. Za uspokojení ručíme. Neopomeňte místo.—15f

Pouze nejvybranějšího českého chmele jest k jeho výrobě použito

Lusus
THE BEER YOU LIKE

Pošlete si pro illustrovaný a dostaňte si premie

Ušetřte kuponykatalog. — 48

FRED KRUG BREWING CO. OMAHA

A SKIN LIKE VELVET

smooth, clear, free of wrinkles.

Use the exquisitely fragrant cream of the beauty flower of India and be complimented on your complexion. Your dealer has Elcaya or will get it.

CRÊME ELCAYA

"Onyx" Hosiery

You Get GOOD Value at ANY Price—Silk, Lisle or Cotton 25c to $5.00 per pair

Emery-Beers Company, Inc.

WHOLESALE 153-161 EAST 24th ST. NEW YORK

Rectální nemoci — vyléčeny

Mírné ošetřování, které léčí píštěl, zlatou žílu nebo jiné rectální nemoci bez lékařského zakročení. Žádný chloroform, étér ani jiný prostředek uspávací neužíván. Vyléčení zajištěno v každém případě, který jest přijat pro léčení a žádné peníze, dokud nemoc neodejde. Pište pro knihu o Rectálních nemocech s dosvědčeními. DR. E. R. TARRY, 240 Bee Bldg., OMAHA, NEB.

DIBELKA, FLAKS & CO.

Architekti.

Vyhotovujeme plány na jakékoliv budovy po celé Americe. Na veřejné budovy, jako i školy, nemocnice, úřední budovy (office buildings) a skladiště, jsme odborníci.

Největší architektská firma česká v Americe.

130 North 5th Ave., CHICAGO, ILL.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

PRODÁVÁ VE VELKÉM

tlačené, vyráběné a lakované plechové nádobí. — Cínovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostatní drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střelné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu.

9th and Harney Streets. OMAHA NEBRASKA.